

nosem žal. úřadu z 8. listopadu 1932, tudíž v době, kdy předpis § 10 odst. 1 cit. zák. nebyl ještě změněn ustanovením § 6 odst. 4 zák. č. 204/1932 Sb., které nabylo účinnosti teprve dnem 1. ledna 1935 (arg. § 29 odst. 1 tohoto zák.), resp. ustanovením § 4 vl. nař. č. 275/1934 Sb.

Z hořejších vývodů plyne, že neobstojí názor žal. úřadu, že se předpis § 51 odst. 1 vl. nař. č. 162/1928 Sb. Markéty Z. netýká, poněvadž byla přeložena na odpočinek před 1. lednem 1926. Vycházejí z tohoto nesprávného názoru, nezkoumal žal. úřad, zdali jinak jsou v daném případě splněny předpoklady právního nároku na přípočet 10 roků pro výměru výslužného, a nezbylo proto, než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.057.

Učitelstvo: Právní moc poukazu požitků učitele veř. školy národní vzhledem k ustanovením § 30 zák. č. 104/1926 Sb.?

(Nález ze dne 3. října 1935 č. 18.461/35.)

Věc: Oskar M. ve Št. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o funkční přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad v cestě instanční odvolání st-lovu do výnosu zšr-y v Brně z 12. června 1931, jímž byly zamítnuty námitky st-lovu do výnosu téže zšr-y ze dne 22. ledna 1931 o zastavení dalšího poukazu ředitelského přídavku dnem 31. prosince 1930, kterýžto přídavek byl mu dosud vyplácen podle § 15 učit. zák. č. 104/1926 Sb.

O stížnosti nss uvažil:

Své rozhodnutí opřel žal. úřad jednak o důvody výnosu zšr-y, jednak o důvody vlastní. Odůvodnění prvé stolice uvádí v podstatě toto: 1. Výnosem z 22. listopadu 1927, kterým byl ke své žádosti přesazen na požitkově volné místo učitelské ve Št., přestal býti st-l právně správcem školy v D., ježto jeho žádost o definitivní přesazení jest podle své povahy stejného dosahu jako vzdání se bývalého místa v D. St-l nebyl již tedy ve služebním poměru, jenž by podle § 15 učit. zák. zakládal nárok na ředitelský přídavek. 2. Nárok st-lův byl by snad opodstatněn, kdyby se jednalo o přeložení z moci úřední, nelze však odůvodniti zákonnými předpisy, aby, když se o přeložení sám ucházel, byl mu přiznán ředitelský přídavek, určený pro služební místo, obsazené již pravoplatně jiným učitelem. 3. Ani okolnost, že poukaz přiznaného mu ředitelského přídavku z 2. března 1929 nabytí právní moci, nemůže pro st-le založiti platně právní nárok na tento ředitelský přídavek, ježto zmíněný poukaz není konstitutivní povahy a nemá rázu judikátního výroku o právním poměru, jenž jest podle zákona podmínkou určitých služebních příjmů.

Vlastní argumentace žal. úřadu jest pak založena v podstatě na úvaze, že st-l, byv dekretem okr. škol. výboru podle výnosu zšr-y v Brně z 31. ledna 1926 z dosavadního místa řídicího učitele v D. vyvázán, neměl nároku na ředitelský přídavek podle § 15 učit. zák., ježto týž při-

sluší řídicímu učiteli pouze za funkci, se správou školy spojenou.

Z námitek, jimiž brojí stížnost proti nař. rozhodnutí, primární jest ona, kterou se obrací proti důvodu ad 3. uvedenému, tvrdíc, že výnos zšr-y z 2. března 1929, kterým byl st-l opět přiznán ředitelský přídavek, nemá povahu pouhého kasovního poukazu, nýbrž, byv vydán na výslovnou žádost st-lovu, jest skutečným judikátním výrokem o jeho nároku, jenž, jsa pravoplatným, nemůže vůbec nikdy býti již změněn. V podstatě tutéž námitku vznesl st-l již v odvolání na žal. úřad proti výnosu zšr-y, a mohl tudíž nss i tuto, ve stížnosti blíže rozvedenou a tudíž s hlediska §§ 5 a 6 zák. o ss přípustnou námitku podrobiti své kognici. V té příčině vycházel pak nss z této úvahy:

V daném případě jest nesporno mezi stranami a plyne také ze správních spisů, že se st-l podáním z 15. listopadu 1928, adresovaným zšr-ě, dožadoval jednak toho, aby mu se zpětnou platností od 15. února 1926 byl poukázán k výplatě funkční přídavek ředitelský, jednak aby mu přídavek ten byl nadále poukazován k výplatě jakožto příslušející mu normální služební příjem. Stejně je nesporno a vyplývá ze správních spisů, že zšr sdělila se st-lem na podkladě této žádosti výnosem z 2. března 1929, že mu poštovním úřadem šekovým v Praze poukazuje ředitelský přídavek ode dne 1. března 1926 ročních 900 Kč, při čemž učinila zároveň opatření ohledně příslušného zvýšení 6% pensijního příspěvku od uvedeného data.

St-l bránil se v řízení před žal. úřadem proti přípustnosti zastavení výplaty zmíněného ředitelského přídavku a proti opětovnému (novému) rozhodování o nároku na přídavek ten poukazem k tomu, že mu byl přiznán pravoplatným výměrem zšr-y z 2. března 1929 a že proto zastavení výplaty odporuje platnému právu. Žal. úřad neuznal obranu tu důvodnou, a to v podstatě v úvaze, že uvedený výměr nemohl vejíti v právní moc, ježto jako poukaz platový není konstitutivní povahy a nemá rázu judikátního výroku o právním poměru, jenž je podle zák. podmínkou určitých služebních příjmů.

Podle toho má žal. úřad za to, že toliko vrchnostenské akty konstitutivní povahy mohou býti účastnými procesně-právního institutu právní moci a z deklaratorních jen ty, které autoritativně určují existenci určitého právního poměru, neprovádějí však bezprostředně úpravu služebních příjmů učitele, nýbrž jsou toliko zákonným předpokladem nároku na služební příjmy. Tomuto vymezení pojmu a rozsahu institutu rei iudicatae v personálním právu učitelstva veřejných škol národních nemohl nss přisvědčiti, neboť žal. úřad nechává zcela bez povšimnutí právní stav, jak byl vytvořen po této stránce předpisem § 30 zák. č. 104/1926 Sb.

Podle 1. odst. § 30 cit. zák. může učitel, byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy z moci úřední, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne úřad, jenž opatření učinil. Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které bylo vydáno na žádost nebo přihlášku učitelovu, může se učitel podle 2. odst. uvedeného předpisu odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu. Z této úpravy procesního postupu a opravného řízení proti správním aktům o výměře služebních příjmů učitelstva veřejných škol národních vysvítá zcela přesvědčivě, že zákonodárce chtěl propůjčiti v zájmu právní jistoty všem

správním aktům, jichž obsahem je úprava (poukaz, přiznání) služebních příjmů neb jich některé části učitelstva jmenovaných škol, právní povahu aktů, schopných formelní a tím i materiální právní moci, ovšem za předpokladu, že byl o tomto správním aktu učitel veřejné školy národní vyrozuměn (srov. Boh. A 10854/33, 9756/32, 7534/28). Důsledkem právní moci takového opatření o služebních příjmech je, že nejen osoba učitelská, nýbrž i úřad jsou takovou úpravou vázány, a že změna pravoplatného opatření může nastati jen za podmínek obnovy řízení nebo v případech, zákonem speciálně dovolených. Jak patrně ze spisů správních, je výměr zř-ry z 2. března 1929, kterým byl st-li poukázán ředitelský přídavek ročních 900 Kč, vyřízením jeho podání z 15. listopadu 1928 a byl st-li řádně doručen. Podle toho, co dovozeno, je správním aktem, který mohl vejíti v právní moc a založiti pro st-le nárok na pobírání ředitelského přídávku, i kdyby měl toliko povahu poukazu služebního platu.

Mýlí se proto žal. úřad, má-li za to, že uvedený výměr zř-ry z 2. března 1929 nemohl vejíti v právní moc, a že proto tato skutečnost mu nebrání v tom, aby provedl revisi, resp. rektifikaci aktu toho. Bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss, aniž měl nss možnost zkoumati, dopadá-li na daný případ ustanovení odst. 7 § 30 učit. zák., když žal. úřad s tohoto hlediska věc neposuzoval.

Č. 12.058.

Živnostenské právo. — Zdravotnictví (Slovensko): I. Udělení stavebního a živn.-právního povolení ke zřízení provozovny na výrobu chemických produktů (včetně jedy a plyny) přísluší úřadům stavebním a živnostenským v obvyklém pořadu stolic a nevyžaduje za všech okolností schválení ministerského. — II. Zřízení provozovny, mající vliv na veř. zdravotnictví, uvnitř obce?

(Nález ze dne 4. října 1935 č. 18.477/35.)

V ě c: Vladimír P. v Ž. (adv. Dr. Arnold Roth z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavební a živnostensko-právní schválení továrny na chemické výrobky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem okr. úřadu v Žilině z 12. srpna 1932 bylo na podkladě předložených plánů a místního komis. šetření, jež se konalo za účasti sousedů a znalců dne 23. července 1932, uděleno Ž.-ské účastinné továrni na umelá hnojiva a chemické produkty ve smyslu § 45 živn. zák. živn.-právní schválení a ve smyslu § 10 stav. statutu býv. župy trenčanské stav. povolení pro provozovnu na výrobu chemických produktů, blíže označených, na území továrny žadatelky v Ž. za určitých podmínek, ve výměru podrobně uvedených. Námitky, které st-l při komis. jednání vznesl, byly zároveň zamítnuty. Odvolání st-lovu proti tomuto výměru nebylo nař. výměrem vyhověno a rozhodnutí okr. úřadu bylo z důvodů v něm uvedených s určitými doplňky potvrzeno. V důvodech svého rozhodnutí uvedl zároveň žal. úřad, proč jednotlivé námitky st-lova odvolání zamítá.